

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У КУРШУМЛИЈИ
 ЗП1 бр. 264/2017
 Дана 26.12.2018. године
К у р ш у м л и ј а

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У КУРШУМЛИЈИ, судија Гордана Андрејић, у парничном поступку тужиоца Бојана Васовића из Блага, [REDACTED] чији је пуномоћник Тодоровић Братислав из Ниша ул. Јована Ристића број 14/24 и туженика Висока пословна школа струковних студија Блага ул. Краља Петра Првог бр 70 из Блага коју заступа вд председник академије професор др. Саша Бован, чији је пуномоћник адвокат Ристић Д Мирослав из Ниша – ПТЦ Борча I спрат број 1, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, вредности предмета спора 10.000,00 динара, након одржане усмене јавне и главне расправе одржане дана 26.12.2018. године у присуству тужиоца и његовог пуномоћника као и у присуству пуномоћника туженика и секретара Љубише Михајловића, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Бојан Васовића из Блага, **ПОНИШТАВА СЕ** као незаконито решење о отказу уговора о раду туженог бр. 765/17 од 29.11.2017 године и обавезује се тужени Висока пословна школа струковних студија Блага да тужиоца Бојана Васовића врати на рад на радно место које одговара стручној спреми и радном искуству тужиоца и призна му сва права по основу рада у року од 8 дана од пријема пресуде под претњом принудног извршења.

НАЛАЖЕ СЕ туженику да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 97.500,00 динара року од 15 дана од пријема писаног отправака пресуде под претњом принудног извршења.

Образложење

Тужилац је у тужби и на расправним записницима истакао да је добио отказ у Високој пословној школи у Благу, да је због тога што је подржао свог колегу, узбуњивача Горана Перића у намери да изврши узбуњивање, да је након Перићевог узбуњивања а повезаности са њим Бојана Васовића почео да трпи одмазду од директора именоване школе која је кулминирала престанком радног односа доношењем незаконитог решења о отказу уговора о раду.

У коначној речи пуномоћник тужиоца је предложио усвајање тужбеног захтева у целисти, да сматра да је решење незаконито јер је донето у супротности са члановима 6 и 21 Закона о заштити узбуњивача. Трошкове поступка је тражио и определио.

Тужени је у одговору на тужбу оспорио тужбени захтев тужиоца истакавши да су потпуно неосновани наводи тужиоца већ да је отказ добио због одбијања закључења анекса уговора о раду.

Пуномоћник туженика је у коначној речи предложио одбијање тужбеног захтева, јер није доказана повезаност туженика са поступком узбуњивања. Трошкове поступка је тражио по АТ.

Суд је у доказном поступку извршио увид у Решење о отказу уговора о раду због одбијања закључења анекса уговора о раду бр 765/17 од 29.11.2017 године, Уговор о раду бр 03/2 од 14.01.2010 године, Записник са састанка Одбора одржаног дана 30.10.2016 године број 5/2-16 од 30.10.2016 године, Записник о пријему кривичне пријаве поднете од стране Перић Горана, Допис председнику Владе Александру Вучићу, као у Министру просвете Младену Шарчевићу од 04.11.2016 године, Понуду Васовић Бојану за измену уговорених услова рада бр 570/17 од 03.10.2017 године, Анекс уговора о раду, Изјашење на понуду о измени уговорених услова рада поднет од стране Васовић Бојана, Мишљење синдиката, Извештај лекара специјалисте Опште болнице др Алекса Савић за Васовић бојана бр 2482 од 06.10.2017 године, Пр 18.10.2017 године, од 29.11.2017 године, Оцену Лекарске комисије РФЗ окупље-Испостава Блаце од 31.10.2017 године, Решење о отказу уговора о раду бр 259/17, Правилник о организацији и систематизацији радних места на Високој пословној школи струковних студија у Блацу од јануара 2017 године, у Решење Вишег суда у Прокупљу Гж бр 41/17 од 30.11.2017 године, те је свестраном оценом свих изведених доказа, ценећи их скупа и појединачно, нашао да је ваљало одлучити као у изреци пресуде са доле изнетих разлога:

Неспорно је међу странкама да је тужилац засновао радни однос код туженика на неодређено време дана 01.01.2010 године на пословима лаборанта за информатику са VI степен стручне спреме, са местом обављања посла у месту рада- Блаце, да је дана 30.10.2016 године одржан састанак одбора синдикалне организације ВПШ струковних студија Блаце коме је присуствовао Перић Горан, Данило Обрадовић, Зоран Јовановић, тужилац Васић Бојан и Сергеј Нелепа, да је једногласно донет закључак да Горан Перић поднесе кривичну пријаву против Дамјана Обрадовића кога је ангажовао савет школе на предлог директора Милачић Љубише, а због психичке тортуре која је вршена над запосленим Данилом Обрадовићем, што је довело до погоршања како његовог здравственог стања тако и његове породице. Кривична пријава поднета је истога дана 30.10.2016 године од стране Перић Горана, а након тога је уследило обраћање Министарству просвете, председнику Владе и министру просвете 04.11.2016 године.

Такође је неспорно да је Перић Горану, а због напред наведених радњи донето решење о отказу уговора о раду бр. 259/17 од 25.04.2017 године, да је он покренуо парницу за поништај тог решења са предлогом за издавање привремене мере- враћања на рад, који захтев је Виши суд у Прокупљу усвојио Решењем Гж 1 бр 41/17 од 30.11.2017 године са позивом на одредбе члана 27 став 1 Закона о заштити узбуњивача, чл. 32 став 1 и чл. 34 став 1 истог закона. У току тог поступка против Перић Горана, тужиоцу Васовић Бојану је упућена понуда за имену уговорених услова рада – премештаја на друго радно место- референта за студентска питања и то у јединици без својства правног лица у Димитровграду, а на удаљености од 160км од Блаца са текстом Анекса уговора без броја, без датума и без потписа. Тужилац се изјаснио са којих разлога не прихвата понуду о измени уговорених услова рада, након чега је уследило спорно Решење о отказу уговора о раду због одбијања закључења Анекса уговора.

Спорно је међу странкама да ли је Решење туженика бр 765/17 од 29.11.2017 године законито.

Према мишљењу синдиката запослени може да буде премештен у друго место рада под условом да је делатност послодавца такве природе да се рад обавља у местима ван седишта послодавца, односно његовог организационог дела ако је удаљеност мања од 50 км а организован је редован превоз који омогућава благовремени долазак на рад и повратак са рада и обезбеђена накнада трошкова превоза у висини цене превозне карте у јавном саобраћају.

Из исказа тужиоца као странке, сведока Перић Горана, и Ивић Петра утврђује се да је тужиоцу а након што је Перић Горан испред синдиката поднео кривичну пријавио против Дамјана Радосављевића члана националног савета за високо образовање, директор Милачић Љубиша забранио сваку комуникацију са осталим запосленима и члановима синдиката, да је тужиоца преместио у другу канцеларију, понудио измену уговорених услова рада-премештај на друго радно место, референта за студентска питања и то у друго место у високошколској јединици без својства правног лица у Димитровграду. Понуда је учињена 03.10.2017 године, у периоду када је узбуњивач Перић Горан захтевао од суда да се усвоји привремена мера о његовом враћању на рад и пре правноснажности пресуде по тужби против овде туженика за поништај одлуке о престану радног односа. Даље се из ових исказа утврђује да је дир. туженика у то време Милачић Љубиша унапред знао да тужилац није у могућности да прихвати понуду и потпише анекс уговора о раду због болести својих родитеља о којима се сам брине и стара, као и да не постоји стварна потреба за премештајем јер су запослени Ивић Петар и Миодраг Вучић који су под истим условима упућивани у Јагодину убрзо и враћени у место послодавца. Тужилац је због мобинга и понуде иако се до тада није лечио упућен у Општу болницу на одељење за психијатрију где се лечио од 06.10.2017 године до 18.10.2017 године, да би лекарска комисија 30.10.2017 године закључила да је привремено спречен за рад од 31.10.2017 године до 10.11.2017 године а све због актуелне позиције на послу.

Суд је овим исказима поклонио пуно вере јер су конкретни, јасни, недвосмислени и ничим доведени у сумњу.

Чл. 6 Закона о заштити узбуњивача прописано је да повезано лице има право на заштиту као узбуњивач ако учини вероватним да је према њему предузета штетна радња због повезаности са узбуњивачем.

Чл. 21 Закона о заштити узбуњивача прописано је да послодавац не сме чињењем или нечињењем да стави избуњивача у неповољнији положај у вези са узбуњивањем, а нарочито ако се неповољнији положај односи на распоређивање или премештај на друго радно место.

На основу напред утврђеног чињеничног стања да је тужилац био у радном односу код туженика са седиштем у Блацу почев од 01.01.2010 године на радном месту лаборанта за информатику за који је неопходан високи степен образовања и познавање рада на рачунару, да је дана 03.10.2017 године примио понуду за премештај са анексом уговора о раду, у високошколску јединицу у Димитровграду на радном месту референта за студентска питања за које је неопходан високи степен образовања из области рачунарства и информатике, на коју је тужилац дао изјашњење у року од 8 дана да није сагласан са понудом и није потписао понуђен анекс уговора из разлога јер је Димитровград удаљен 160 км од места у којем је запослен и у којем има становање, да не постоји организован превоз који би му омогућио благовремени одлазак и долазак са рада, да је тужилац присуствовао састанку одбора дана 30.10.2016 године када је једногласно одлучено да узбуњивач Горан Перић поднесе кривичну пријаву због свих

коруптивних радњи против тадашњег директора туженика, да је убрзо након поднете кривичне пријаве тадашњи директор туженика забранио запосленима да комуницирају са тужиоцем, да одлазе код њега у канцеларију као и да он одлази код њих у канцеларију, да је ретко добијао радне задатке као и да је директор туженика престао да комуницира са њим, да би убрзо након тога добио и понуду за премештај, да је након одбијања понуде тужиоца да се сагласи са премештајем у Димитровград, никоме од запослених није дата понуда да се премети у Димитровград на радно место референта за студентска питања, на основу чега се може закључити да није било потребе за премештајем запосленог због процеса и организације рада, већ да је иста понуда учињена због повезаности тужиоца са узбуњивачем, као и напред наведене законске одредбе, то је суд усвојио тужбени захтев тужиоца и одлучио као у изреци пресуде.

Одлуку о трошковима суд је засновао на основу одредаба чл. 153 и чл. 154 ЗПП-а имајући у виду успех тужиоца у парници, и нужне трошкове тужиоца и наложио туженику да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 97.500,00 динара и то за састав тужбе 18.000,00 динара, за састав једног образложеног поднеска 16.500,00 динара, на име заступања 3 одржана рочишта од по 18.000,00 динара и једно неодржано рочиште 9.000,00 динара, а имајући у виду вредност предмета спора, судску и адвокатску тарифу.

ОСНОВНИ СУД У КУРШУМЛИЈИ
Дана 26.12.2018 године, ЗП1 бр. 264/2017

Судија
Андреј Ђордана

Правна поука:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема, Апелационом суду у Нишу, а преко овог суда.